

[H. C. Hansen.]

Dækning for de ca. 60 Mill. Kr., dette Lovforslag vil koste. Det er jo et ret betydeligt Beløb, der her er Tale om, og naar jeg tænker tilbage paa den Tid, jeg havde Fornøjelsen at sidde i Ministerium med den nuværende Statsminister, er det lidt svært at forestille sig, hvordan den højtærede Statsminister egentlig har kunnet acceptere disse 60 Mill. Kr.s Udgift, uden at der samtidig har kunnet forelægges et Dækningsforslag. Jeg maa i øvrigt her indføje den Bemærkning, at jeg er glad for, at dette Forslag kan gennemføres i den høje Rigsdag. Jeg anser det for at være rigtigt, at det sker, jeg anser det for at være vigtigt for Tjenestemændene, at denne Lønforhøjelse finder Sted. Men jeg har ved Gennemlæsningen siddet og gjort mig mine stille Tanker om, hvordan Forslaget vilde være blevet modtaget, hvis den højtærede Statsminister havde siddet nede i Salen paa de almindelige Stole, og han ikke havde siddet oppe i den fine Ende. Jeg er ikke sikker paa, at hans Minespil vilde have været slet saa elskværdigt og venligt, medmindre han da har forandret sig grundlæggende i det lille halve Aars Tid, der er gaaet, siden jeg havde Fornøjelsen at sidde sammen med ham i Regeringen.

Jeg tror, det vil interessere Tinget, i hvert Fald mig og mit Parti, om den højtærede Finansminister vilde fremsætte en Udtalelse om, hvorledes han tænker sig Dækning af dette betydelige Udgiftsbeløb fremskaffet. Det er ganske klart, at vi forvort Vedkommende, naar vi er indstillet paa, at denne Udgiftsforøgelse er nødvendig, samtidig ogsaa vil være med til at skaffe Dækning. Om de Dækningssynspunkter, den højtærede Minister har, vil falde sammen med vore, ved jeg ikke, saa meget mindre som der ikke er løftet paa Sløret endnu. Men jeg gaar ud fra, at Ministeren er villig til, hvis det da er muligt for ham, at gøre nogle Bemærkninger herom.

Som nævnt er det pensionsgivende Tillæg noget større end de 5 Portioner Dyrtidstillæg. Tillægget er mindst for de lavest lønnede og størst for de højest lønnede, og det er der næppe noget at sige til, da Reguleringstillægget procentvis har givet de lavest lønnede bedre Dækning end de højest lønnede.

Inden for Kommissionen har der været Ønske om, at Lønforbedringerne fortrinsvis burde bestaa i Forhøjelse af Begyndelseslønningerne i Bundklasserne, og det er der da ogsaa taget Hensyn til. Foruden at deltage i den omtalte generelle Lønforhøjelse er

f. Eks. 18de Lønningsklasse for Etablerne, der før var 1 680—2 160 Kr. for A. og 1 500—1 860 Kr. for B., ændret til 1 800—2 160 Kr. 17de Lønningsklasse, der var 2 160—2 880 Kr. for Kontorassistenter og 1 500—2 220 Kr. for Kontorister, er blevet ændret, saa den faar tre Grupper, nemlig 2 670—3 750 Kr. for Kontorassistenter af 1ste Grad, 2 310—3 030 Kr. for Kontorassistenter af 2den Grad og 1 680—2 400 Kr. for Kontorister. Maa jeg i denne Forbindelse sige, at Kontorfolkene hidtil har været mindre godt behandlet, og at det glæder mig og mit Parti, at de nu har faaet en væsentlig Lønforbedring.

16de Lønningsklasse, der var 1 800—2 400 Kr., er nu 1 950—2 400 Kr., med Tilføjelse om, at de, der har 12 Aars Tjeneste og ikke avancerer, faar et Trøsttillæg paa 60 Kr. 15de Lønningsklasse er løftet fra 1 920—2 520 til 2 100—2 550 Kr., 14de fra 2 250—2 700 til 2 400—2 850 Kr., 13de fra 2 820—3 000 til 2 940—3 300 Kr., 12te fra 2 940—3 540 til 3 060—3 780 Kr., og 11te fra 3 060—3 780 til 3 180—4 020 Kr. Gaar man til 9de Lønningsklasse, der er Bundklasse for Guldsnorene, saa er der sket en Løftning fra 2 160—3 810 Kr. til 2 310—3 810 Kr. Naar Slutlønnen ikke er forhøjet, skyldes det, at ingen ender paa Slutlønnen.

Dertil kommer det store Antal nye Avancementsstillinger, der er oprettet, og som ogsaa bidrager til at forøge Lønningerne.

Det er nævnt, at de lavest lønnede nu har naaet Reallønnen fra før Krigen og lidt til. Det er nu saa som saa. Hvis Pristallet var Udtryk for den faktiske Prisstigning, havde de naaet det, men Pristallet tager som bekendt ikke Hensyn til Varernes Kvalitetsforringelse. De højest lønnede har ikke opnaaet fuldt saa stærk en procentuel Stigning, men en langt større absolut Stigning, og videre er det næppe muligt at gaa i denne Omgang. Det skal indrømmes, at sammenlignet med, hvad der betales i private Virksomheder, betales Statens Embedsmænd ikke for højt, og det betyder i Øjeblikket maaske en Fare for Statens Rekrutering af Embedsmænd, men det er vel i sig selv tvivlsomt, om de nuværende abnormt høje Lønninger paa visse Omraader for de højest lønnede i private Virksomheder kan fastholdes fremefter; kan de det, ja, saa er der vel Mulighed for, at Staten bliver nødt til at interessere sig for hele dette Anliggende.

Der kunde maaske have været en vis Forventning om, at Kommissionen havde rørt ogsaa ved Spørgsmaalet om den Dobbeltskæftigelse, der finder Sted i Mini-